

gælder ved Vurdering til Ejendomsskyld. Loven af 1910 indeholder derfor adskillige Henvisninger til Loven om Ejendomsskyld, og alle disse Henvisninger er det nu nødvendigt at erstatte med tilsvarende Henvisninger til Loven af 1922 om Grundskyld. Som man vil se af Lovforslaget, gaar de allerfleste af dets Bestemmelser da ogsaa ud paa at erstatte Benævnelser, Paragrafbetegnelser o. s. v., der svarer til Ejendomsskyldloven, med de tilsvarende, der nu findes i Loven af 1922. For en enkelt Paragrafs Vedkommende, § 8, er det Retsplejeloven, som nødvendiggør en Ændring. Kun i eet Tilfælde findes der Forslag om en fuldstændig Omredaktion af en Paragraf, idet Lovforslagets § 3 helt omredigerer Jernbaneskyldlovens § 3, men i Virkeligheden er ogsaa her Forholdet det samme, idet der kun foreslaas en formel Omredaktion, ikke nogen Realitetsændring.

Loven af 1922 sonderer mellem Vurdering til Ejendomsskyld og til Grundskyld. Vurdering til Ejendomsskyld skal foregaa hvert 5te Aar, og Omvurdering kan i Mellemprioderne under visse nærmere Omstændigheder foretages 1 Gang aarlig. Vurdering efter Grundskyld finder Sted samtidig, men desuden kan den efter § 4 i Loven af 1922 foretages i visse bestemte Tilfælde, bl. a. efter Anlæg af Jernbaner. Nu er det af Vigtighed, at den første Ansættelse til Jernbaneskyld kan foretages saa snart som muligt, navnlig for at ikke den paagældende nye Privatbane i flere Aar skal miste en Indtægt, den har lovligt Krav paa. Derfor foreslaas her, at Vurdering til Jernbaneskyld skal foretages samtidig med den først forekommende Vurdering, enten det er en almindelig Vurdering, eller det er en Omvurdering, og enten det er en Vurdering baade til Ejendomsskyld og Grundskyld eller kun til Grundskyld. Vi har i Ministeriet været paa det rene med, at en saadan Jernbaneskyldvurdering, som f. Eks. foretages i Forbindelse med en af de aarlige Omvurderinger til Ejendomsskyld eller Grundskyld, maaske undertiden kan blive noget vanskelig, fordi Vurdering til Ejendomsskyld efter Loven af 1922 skal foretages uden Hensyn til mulige Forandringer i Prisforholdene siden den sidste almindelige Vurdering, medens man ved Vurdering til Jernbaneskyld netop maa lægge de aktuelle Prisforhold til Grund, men det skal man jo ogsaa ved Vurderingen af den særlige Jordværdi. Vanskelighederne bliver i det hele neppe større, end at de kan overvindes, naar der tages lidt praktisk paa Forholdene.

Der er forhandlet med Over-Skyldraadet om dette Forslag, og der er Enighed saavel med Over-Skyldraadet som med Finansministeriet i Lovforslagets Affattelse.

Jeg skal endnu blot tilføje, at det er ikke helt ubetydelige Beløb, Jernbaneskyldens indbringer nu, efter at den Bestemmelse i Loven, hvorefter de første 10 pCt. Værdistigning var fritaget for Jernbaneskyld, i Henhold til Lov af 4. Oktober 1919 er bortfaldet fra 1. Juli 1920. I den første 10-aarige Periode fra 1910 til 1920 var de aarlige Beløb, der indkom ved Jernbaneskyld, ikke ret store. De udgjorde det sidste Aar, 1919—20, efter Fradrag af alle Omkostninger et Beløb paa 42.786 Kr., men i 1921—22 er Beløbet, ligeledes efter alle Fradrag af Omkostninger, oppe ved 198.876 Kr., altsaa over det 4-dobbelte, og det kan antagelig ventes, at de Beløb, Jernbaneskylden i kommende Aar indbringer, vil være i Stigning. — Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Tilvejebringelse af en dobbeltsporet Jernbanebro over Lille Bælt m. v.* I Lovforslagets § 1 foreslaas det, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at lade opføre en dobbeltsporet Højbro over Lille Bælt med de nødvendige Forlægninger af Banelinierne i Jylland og paa Fyn samt i Forbindelse dermed

1. at lade opføre en ny Station ved Fredericia, delvis indrettet til Gennemkørsel, samt foretage de deraf følgende Forlægninger af de bestaaende Banelinier,
2. at lade Broen forsyne med et dobbeltsporet Hængefærgeanlæg til Overførelse af den almindelige Vejførsel og
3. at lade nedlægge:
Færgefarten Strib—Fredericia,
Strib Station og
Banelinien Middelfart—Strib.

I de sidste 40 Aar har der været Planer fremme om Tilvejebringelse af en fast Jernbaneforbindelse mellem Jylland og Fyn til Afløsning af Dampfærgeforbindelsen over Lille Bælt, og dette Spørgsmaal er jo særlig traadt i Forgrunden, efter at Genforeningen med de sønderjydske Landsdele har fundet Sted. Den nuværende Forbindelse over Lille Bælt kræver ikke alene Opretholdelse af en særlig Vognpark paa Fyn, men medfører ogsaa Vanskeligheder ved Togforbindelsen mellem Landsdelene, foruden at den er til Ulempe for alle de rejsende, der skal passere Bæltet. Disse Ulemper føles selvsagt mere og mere, ef-